

Aan collega Dr. H. PINKHOF.

Geachte Collega!

Ik geloof, dat het denkbeeld als zou de Rijksverzekeringsbank de behandeling der ongevallijders willen onttrekken aan hunnen gewonen geneesheer op een misverstand moet berusten. Dit is zeer zeker niet de geest van het Koninklijk Besluit en ik twijfel er niet aan of ook de Rijksverzekeringsbank heeft de bedoeling gehad de voorwaarden zoo te stellen, dat alle geneeskundigen, die arbeiders behandelen, zich bij haar aansluiten. Nu het Hoofdbestuur deze zaak in handen heeft genomen, mogen wij verwachten, dat de voorwaarden door gemeenschappelijk overleg zóó gewijzigd zullen worden, dat, al is niet op alle punten aan ieders wensch voldaan, toch niemand zich zal behoeven te onthouden.

Is dit zoo, dan is de arbeider vrij in de keuze van zijn *eigen* geneesheer. Is hij nu in een fonds met vrije artsenkeus, dan blijft hij uitteraard bij zijn eigen medicus; heeft gemeente of autoriteit *voor* hem gekozen en is de verhouding goed, dan zal deze zoo blijven en anders gaat de getroffenene naar den medicus *door* hem zelve gekozen.

In Duitschland is de toestand zooals Gij beschrijft. De ongevallijders worden dus behandeld door de krankenkassen- of berufsgenossenschafts-artsen, die aangesteld worden door de besturen. In sommige gevallen moge den arbeider een beperkte artsenkeuze zijn toegestaan, als stelsel bestaat het zeker niet. De drang in die richting is van beide zijden groot, alhoewel er natuurlijk tegenstanders zijn. Men vindt aan de huisdeuren der medici dikwijls plaatjes met „freie Arztwahl” zooals bij ons van „armenzorg”.

Waar gij in mijn schrijven een weerklank vindt van wantrouwen in de ziekenfondsartsen is mij onbegrijpelijk. De gebreken, die aan de zoo verschillende fondsen kleven, worden immers algemeen door hen zelve erkend en in het licht gesteld. Overeenkomsten te treffen met al die besturen, directeuren, ondernemers, medici zou voor de Rijksverzekeringsbank absoluut onmogelijk zijn. Zelfs bij de best ingerichte fondsen zou men tot moeilijke verhoudingen komen met het zoo groote percentage der wanbetalers.

Een rationeele regeling van de behandeling der ongevallijders is alleen te krijgen na de regeling der verplichte ziekteverzekering. Nu wil het mij voorkomen, dat de organisatie van de Rijksverzekeringsbank met haar enormen staf van ambtenaren, van de raden van beroep enz. veel te breed is opgezet om alleen te dienen voor het relatief gering aantal bedrijfsongevallen. Het zal m. i. hiermede gaan als met de Posterijen; langzamerhand is bij dien tak van dienst van allerlei bijgekomen. Nu wij eenmaal deze organisatie bezitten zal zij m. i. dienstbaar gemaakt worden aan de invaliditeitsverzekering in de eerste en aan de ziekteverzekering in de tweede plaats.

Op dezelfde wijze als thans de zorg voor de geldelijke risico en voor de geneeskundige behandeling van de ongevallijders kan worden overgedragen aan andere organisaties onder contróle van de Rijksverzekeringsbank zoo kan dan in de toekomst de zorg voor de geneeskundige behandeling in het algemeen worden overgedragen aan ziekenfondsen, die aan nader te stellen eischen voldoen, en moeten geneeskundigen en patiënten de vrijheid behouden van een der organisaties gebruik te maken. Ook dit beginsel ligt thans reeds

in art. 11 van het Koninklijk Besluit opgesloten, daar de behandeling door bemiddeling der werkgevers enz. alleen geschieden kan met toestemming van den getroffene.

Hopende hiermede aan uw verzoek te hebben voldaan.

Uw dw. Collega

J. W. DEKNATEL.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officieele verslagen, enz.

Bij Koninklijk besluit van 24 December 1902 n°. 18 is geregeld de portvrijdom, verleend aan de verschillende organen van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid. Wij laten ten gerieve van onze lezers dit besluit hieronder in zijn geheel volgen:

24 December 1902.

n°. 18.

Wij WILHELMINA, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Gelet op artikel 1 van het Koninklijk besluit van 19 December 1892 (*Staatsblad* n°. 284);

Op de voordracht van Onzen Minister van Waterstaat, Handel en Nijverheid van 20 December 1902, n°. 4381, Posterijen en Telegraphie;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Vrijstelling van port te verleenen voor de verzending van stukken den openbaren dienst betreffende:

- 1°. van den Centralen gezondheidsraad met:
 - de leden en buitengewone leden van dien raad,
 - de hoofdinspecteurs en de inspecteurs van de volksgezondheid,
 - de gezondheids-commissiën,
 - het college van bijstand, bedoeld bij artikel 35 der Woningwet,
 - de colleges van Gedeputeerde Staten,
 - de gemeentebesturen en de burgemeesters, alsmede van de leden en buitengewone leden van dien raad onderling en met de hoofdinspecteurs van de volksgezondheid en de ambtenaren van het openbaar ministerie;
- 2°. van de hoofdinspecteurs van de volksgezondheid onderling en met:
 - de besturen van koepokinrichtingen,
 - het college van bijstand, bedoeld bij artikel 35 der Woningwet, alsmede met:
 - de inspecteurs van de volksgezondheid,
 - de gezondheids-commissiën,
 - de colleges van Gedeputeerde Staten,
 - de gemeentebesturen,
 - de burgemeesters en de geneeskundigen, binnen hun ambtsgebied;
- 3°. van de inspecteurs van de volksgezondheid met:
 - het college van bijstand, bedoeld bij artikel 35 der Woningwet, en de besturen van koepokinrichtingen, alsmede met: